

ادبیات

اے جان من چہ دانی تو کرب آشنائی

رشحات فکر! حافظ محمد ابراہیم فانی۔ دارالعلوم حقانیہ

مَنِ مدّہ نیازم ، تو شاہِ دلربائی برتختِ دل نشستنی عالم بہ تو فدائی
 اے رشکِ سنبل و گل اے نازشِ بہاراں اے روحِ صد ہزاراں از من جدا چرائی
 استادہ ام فقیرم برابرِ گاہِ نازت از خیر وصل مُر کن ایں کاسِ گدائی
 گر کاروبارِ یاری بارگراں نہ بینی۔ اے جان من چہ دانی تو کرب آشنائی
 خیرے بجنِ جانم اے شمعِ بزمِ غیرے باہج کس نہ بینم ایں گوئے بے وفائی
 اے عشقِ فغاں خیزے اے دردِ دلاویزے دیدم عجب تضادے داروئی ہم بلائی
 نے گوش کس شنیدہ حورانِ خلد نہ دیدہ ایں شانِ دلآرائی ایں رنگِ کج ادائی
 خلقِ کند ملامت اے سنگِ دل نگارے جانم بلبم آمد زیں جورِ برملائی
 درو صل نالہ ریزم ور ہجر جنوں خیزم "نے تاب وصل دارم نے طاقتِ جدائی"

فانی کہ ناتوانم داغِ جگرِ ظاہر

مجبور و مضطرب ام بر ایں فغاں نوائی

ایں غزل پاسبانِ خاطر بعض دوستان و ہمدردان نذر قارئین "الحق" کر دم
 کہ مصرعہ شاعر "نے تاب وصل دارم نے طاقتِ جدائی را محسن است" (فانی)

☆☆☆☆☆☆☆☆